

Thơ đời

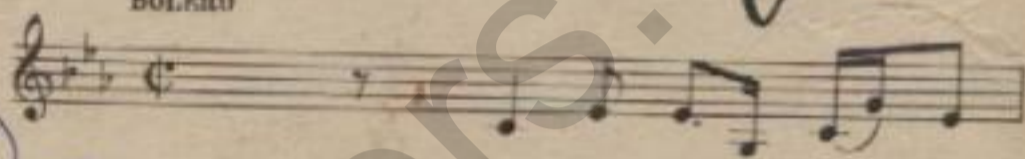
Nhà soạn thành cảm tạ những người bạn, những người tình đã cho tôi sâu đời thể thơ để viết thành ca khúc này với nhiều nước mắt...

TRÚC - PHƯƠNG

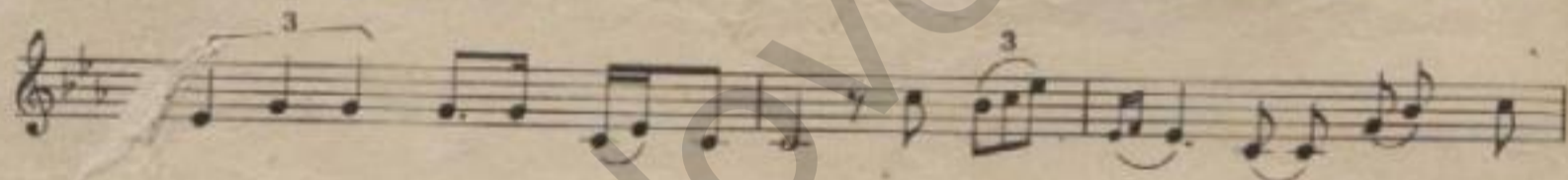
BOLERO

Trúc Phương

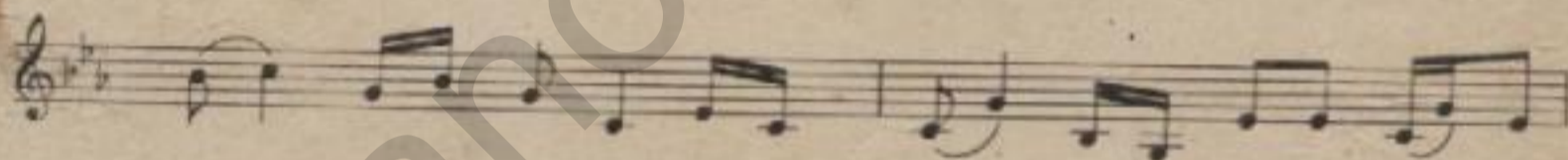
Handwritten signature

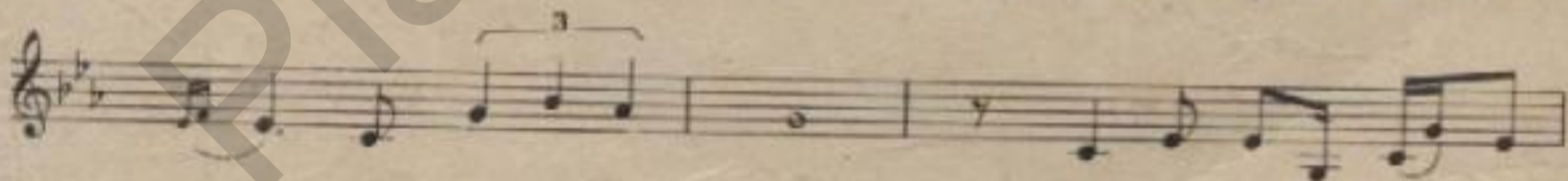
Đường trường đau lấy ai nhân

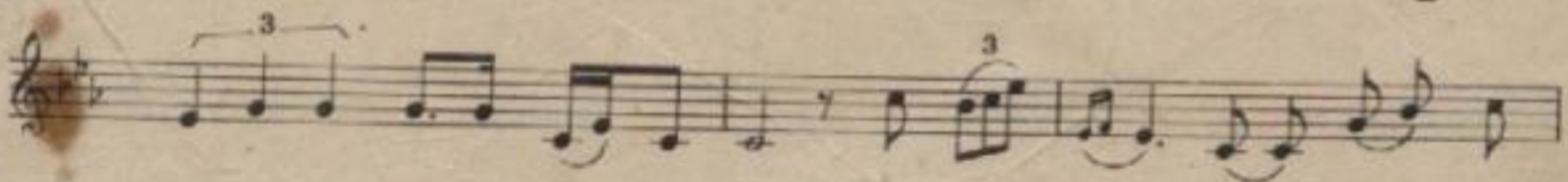
gian ai chia qua chia phải là người. Trông thời đời cười ra nước

mắt Xưa trắng tay gọi tên bằng hữu giờ giã sang quên rõ tâm

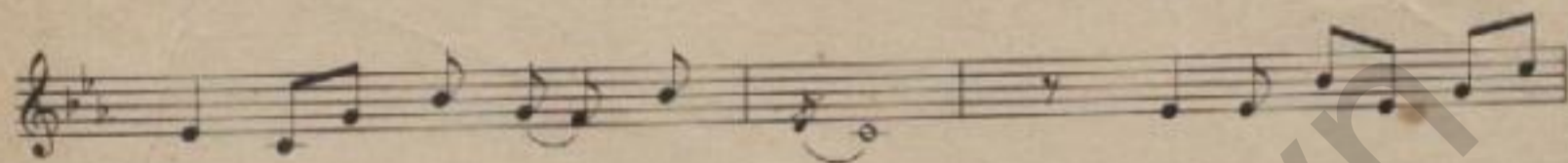
giáo cần gian dối cho nhân Người yêu ta rồi cũng xa

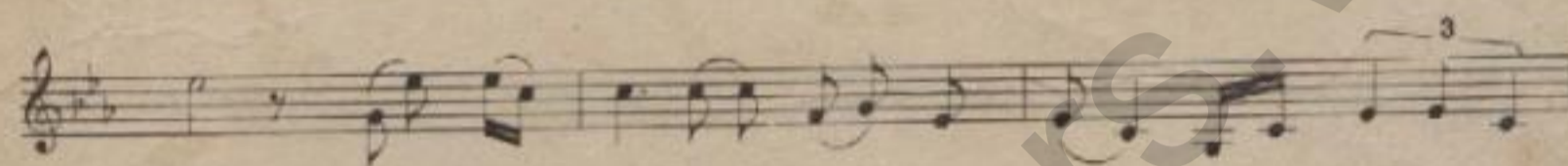
ta nên chung thân ta giận cười đời Đời mắt nào từng đêm buồn

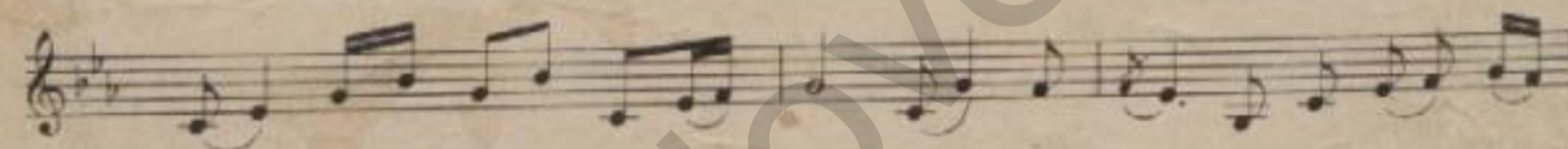
giã bốn chiếc chèo lênh xa nhịp thò tiên dới tay khi rữ còn

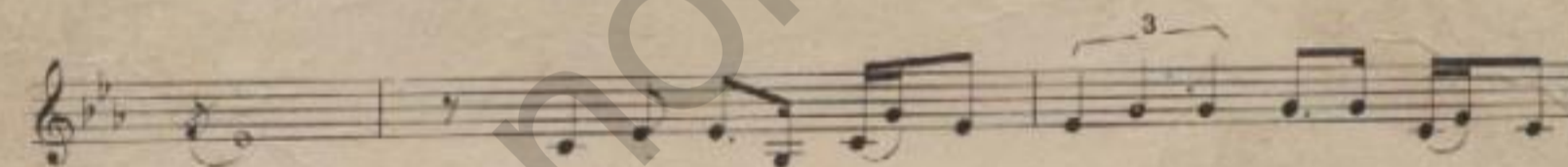
mê dẻ chua xột trờn bước về Rượu tràn ai gỏi niềm cay

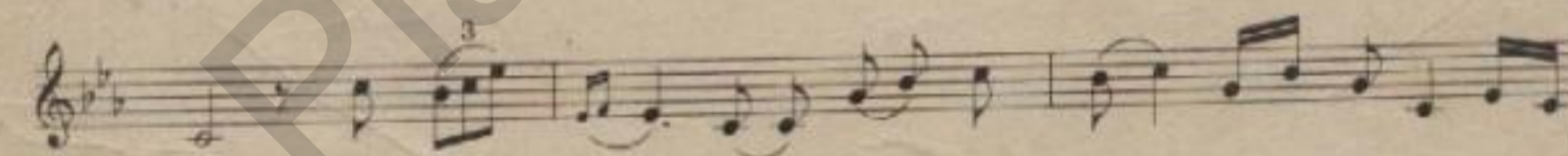
dắng, Những suy tư in đậm đường hằn. Mình còn ai đâu dẻ

vui khi trót sa vũng lầy nhân thế Có ưu tư muộn phiền lén xám

môi. Bax quẻ ta, tình cũng quên ta xột chân dỏm thui thui một

minh. Sui bóng dới bằng gương vỡ nặt nghe xột xa nguội lên trong

mắt loan buin xa ta đã đi qua ngày vui thì ta vẫn chõ